

BESTEMØDRE FOR FRED

ARBEIDER FOR Å FREMME FRED OG RETTFERDIGHET I RESPEKT FOR FNs
MENNESKERETTIGHETER.

5.9.2018

Bestemødrene spør?

Hvorfor kritiserer ikke regjeringen staten Israels brutale fremferd ovenfor palestinerne og de som prøver å hjelpe dem?

IDF er skammens hær

ISRAEL er stolte av sine soldater i Israel Defense Forces-IDF. Da myrderiene av kvinner og barn langs grensen mot Gaza var på sitt høyeste, gikk statsminister Netanyahu ut og skrøt av sine modige soldater. Forsvarsminister Liebermann ville gi heltene medalje.

Nå har jeg møtt disse «heltene».

I en gammel norsk fiskebåt på vei til Gaza med medisinsk nødhjelpsutstyr. 42 nautiske mil ute i internasjonalt farvann ble vi bordet av maskerte pirater i israelske uniformer. De utviste en brutalitet som savner sidestykke. På to meters avstand så jeg disse piratene sitte over skrevs på mine kamerater og «etterbehandle» med el-pistoler. De ble gjentatte ganger skutt i kropp, hode og ansikt. Kapteinen rundjult og truet med regelrett henrettelse, maskinsjefen slått i dørken. Om ikke det var nok, ble vi frastjålet våre lommebøker med kort og penger. Alt av verdisaker som kostbare klokker og solbriller, elektronisk utstyr mm havnet i lommene på disse israelske «heltene».

Utdrag fra Klassekampen 11.08.2018
Jan P. Hammervold, forfatter, deltaker på
Ship to Gaza. janphamm@online.no

Forrige uke måtte Daren Tatour, en ung palestinsk kvinne, gå gjennom fengselsporten, hvor hun må tilbringe de neste fem måneder, fordi hun skrev et dikt. Ordene som førte henne i fengsel:

Resist, my people, resist them

In Jerusalem, I dressed my wounds and breathed by sorrows

And carried the soul in my palm

For an Arab Palestine.

English translation by Tariq al Haydar

Jewish Voice for Peace

Justice • Equality • Dignity

Boktips

PREKARIATET

Den nye farlige klassen av Guy Standing.

Han er professor i utviklingsstudier ved School of Oriental and African Studies (SOAS) University of London
RES PUBLICA

Prekariatet er i ferd med å bli en ny samfunnsklasse.

Prekariatets folk har korttidskontrakter eller de er ringevikarer, frilansere og jobbsøkende migranter. Og de er det permanent. De bytter timer mot penger på rent instrumentell basis, de har ingen yrkesstolthet og ingen trygghet. De veksler mellom arbeid og trygd, og ingen av delene er varig. De er alltid på jakt etter inntekt, og deres tilværelse er derfor alltid prekær. Prekariatets liv er utrygghet og stress. Skillet mellom arbeid og fritid er opphevet, for man har aldri helt fri når man konstant må jage etter jobb eller betingede og delvis formynderiske trygder.

prekær'r: meget vanskelig, usikker; kritisk: eg. avhengig av andres vilkårlighet

proletaria't: underklasse, arbeiderklasse, samfunnsklasse med slette økonomiske kår.

BESTEMØDRE FOR FRED

Er en grasrotorganisasjon som arbeider gjennom fellesskapsbeslutninger.

Utdrag av artikkel i Dagbladet 10.08 2018
av Jan-Erik Smilden

O du hellige Israel!

Jo flere kontroversielle politiske og militære handlinger Israel gjennomfører, desto mer aktive blir deres tilhengere i sosiale medier.

Hvorfor er det så galt å kritisere Israel?

Det er ikke noe annet land som har fått så mange FN-resolusjoner mot seg, og det er blodig urettferdig, mener blant annet den norske støttegruppa *Med Israel for fred (MIFF)*.

Behandles så Israel urettferdig i FN eller i norsk offentlighet eller i norske medier? Jeg mener nei, og det er flere grunner til det.

Israel omtaler seg som et demokrati. Det er greit, men da må man også oppføre seg som et sådant.

Det er mye som har skjedd i Israel gjennom åra som ikke hører inn under en demokratisk paraply. **En demokratisk stat bør ikke diskriminere grupper av innbyggere, den bør ikke være okkupant, og den bør ikke bryte menneskerettigheter over en lav sko.**

Nå hører jeg stemmene fra MIFF inni meg: *Se på Israels arabiske naboland, hvorfor blir ikke de utsatt for samme kritikk?*

Svaret er etter min mening enkelt. Araberstatene er diktaturer og/eller familiedynastier. Selvfølgelig skal disse kritiseres, men de kaller seg tross alt ikke demokratier.

Når den undertrykte blir undertrykker:

Verdens jøder har lidd under forfølgelse i århundrer. Derfor er det ikke så rart at mange reagerer når den jødiske staten selv er blitt undertrykker. Men noe slikt vil ikke israelske myndigheter eller Israel venner høre.

For mange kristne og andre Israelvenner er den jødiske staten noe helt spesielt. Den ble opprettet i ruinene av holocaust, der nære seks millioner jøder ble drept av Adolf Hitlers naziregime, for et folk som hadde vært uten land i to tusen år. Samtidig var etableringen av dette landet en oppfyllelse av de kristne profetier. Med et gjenoppstått Israel er endetida og Messias tilbakekomst nær.

Men kan bibelske profetier brukes som argument i 2018? De fleste mener nei.

Israel er en stat på godt og vondt som alle andre stater og bør ikke ha krav på noen særstilling. *Glem ikke holocaust*, hører jeg fra MIFF- stemmene i øret. Nei, da, men legitimerer det som skjedde under jødeutryddelsene israelske myndigheters handlinger overfor palestinerne og andre naboer?

Israel har i det siste nektet flere organisasjoner som ville besøke palestinerne adgang til Israel.

Harald Stanghelle skriver i Aftenposten:

Den omvendte boikott.

Det er viktig at palestinerne blir sett og hørt, og det er riktig å kritisere ulovlig bygging av bosettinger og diskriminering på etnisk og religiøst grunnlag. Når Israel hindrer kontakt med palestinerne på Vestbredden og Gaza, er det uttrykk for et forsøk på å skjule undertrykkelsespolitikken Israel fører overfor det palestinske folk.

Ikke bare Palestinakomiteen, men også humanitære organisasjoner opplever vanskeligheter med å opprettholde kontakten med palestinerne.

